

4. Способи і засоби гасіння пожежі. Евакуація людей.
5. Пожежна сигналізація.
6. Система організаційних заходів забезпечення пожежної безпеки
7. Вивчення питань пожежної безпеки працівниками і посадовими особами.

Навчання з питань пожежної безпеки в закладах освіти.

Тематики для самостійного опрацювання студентами

Крім лекційних занять під час вивчення основ охорони праці, слід також запланувати проведення практичних занять на такі теми:

1. Інструкції з охорони праці що діють на підприємстві.
2. Розслідування нещасного випадку на виробництві.
3. Визначення параметрів мікроклімату.
4. Розрахунок площ адміністративних та побутових приміщень.
5. Розрахунок природного освітлення.

Отже, належне планування навчальної дисципліни «Основи охорони праці» для майбутніх фахівців, які набувають професійних знань, вмінь та навичок у технічних колежах, забезпечує право посідати на керівних посадах будь-якого виробництва, створюючи належні умови праці, попереджати нещасні випадки, професійні захворювання.

Список використаних джерел:

1. Kerb, L.S. (2001). *Osnovy okhorony pratsi*. Kyiv: KNEU [in Ukraina].
2. Zhydetskyi, V.Ts. (2006). *Osnovy okhorony pratsi*. Lviv: UAD [in Ukraina].

DOI 10.36074/24.01.2020.v2.06

РЕФОРМУВАННЯ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ

Михайлюк Марина Ігорівна

канд. пед. наук, ст. викладач кафедри іноземних мов
та соціально-гуманітарних дисциплін
ПВНЗ «Київський медичний університет»

УКРАЇНА

Реформування вищої медичної освіти в Україні складається у перебудові національної системи медичної освіти до європейських стандартів.

Для українського суспільства є важливим входження у Європейський простір та визначення українських дипломів за кордоном, підвищення якості освіти та конкурентної спроможності вітчизняних вищих навчальних закладів на європейському та світовому ринку.

Реформуванням медичної освіти займаються відомі міжнародні організації, зокрема: Всесвітня організація охорони здоров'я (WHO), Міжнародна медична організація " Лікарі без кордонів " (MSF), Асоціація університетських програм з управління охорони здоров'я населення (AUPHA), Європейська асоціація менеджменту у сфері охорони здоров'я (EHMA), Європейське товариство

дерматологічних досліджень (ESDR), Європейська асоціація гінекологів (EAG), Європейське товариство анестезіології (ESA), Європейська Асоціація Неврології (EAN), Всесвітня Асоціація Позитивної Психотерапії (WAPP) та інші. Пріоритетними напрямками їх діяльності визначено питання охорони здоров'я населення усіх країн світу, питання пов'язані з метою розвитку та удосконалення системи охорони здоров'я, питання пов'язанні з поширенням та боротьбі зі СНІДом, питання імунізації від тяжких інфекційних хвороб у світових масштабах, за допомогою фармацевтичних організацій країн-членів тощо. Пріоритетом у політичному порядку стали питання охорони здоров'я, які почали обговорювати на форумах та залучати нові фінансові ресурси.

Професійна підготовка майбутніх лікарів в Україні здійснюється з урахуванням положень Законів України « Про вищу освіту» (2014), «Основи законодавства України про охорону здоров'я» (1993), «Про екстрену медичну допомогу» (2013), Національної стратегії розвитку освіти в Україні на 2012–2021 роки (2012), Стратегії сталого розвитку «Україна – 2020» затвердженої Указом Президента України від 12 січня 2015 року № 5.

Метою державної політики відповідно Стратегії сталого розвитку «Україна – 2020» є кардинальне, системне реформування, спрямоване на створення системи, орієнтованої на пацієнта, здатної забезпечити медичне обслуговування для всіх громадян України на рівні розвинутих європейських держав.

Головними напрямками реформ мають стати підвищення особистої відповідальності громадян за власне здоров'я, забезпечення для них вільного вибору постачальників медичних послуг належної якості, надання для цього адресної допомоги найбільш соціально незахищеним верствам населення, створення бізнес-дружньої обстановки на ринку охорони здоров'я. Орієнтиром у проведенні реформи є програма Європейського Союзу "Європейська стратегія здоров'я - 2020".[1]

Для забезпечення належного контролю рівня знань студентів іноземної мови, іноземної мови за професійним спрямуванням та заохочення її вивчення протягом вивчення фундаментальних медичних дисциплін починаючи з 2017 року Міністерство охорони здоров'я України включило до ліцензійних інтегрованих іспитів «Крок -1. Загальна лікарська підготовка», «Крок-1 стоматологія», «Крок-1 фармація» субтесту завдань англійською мовою. У 2017/2018 навчальному році ліцензійний іспит «Крок-1» проходив без урахування субтесту іноземною мовою, а з 2018/2019 навчального року Міністерство охорони здоров'я України проводили ліцензійний іспит з урахуванням субтесту іноземною мовою. Єдиний державний кваліфікаційний іспит повинен поступово трансформувати українську освіту медиків в кращі світові зразки, впевнені в міністерстві. Бали за IFOM і англійський поки не будуть враховуватися для студентів. Викладачі повинні побачити, до чого їм готуватися, щоб уже через рік вони змогли підтягнути навчальну програму і своїх учнів до нових вимог.

Для успішного реформування вищої медичної освіти необхідно виконати порівняльно-педагогічний аналіз на організаційно-педагогічному та змістово-технологічному рівнях професійної підготовки майбутніх лікарів в університетах Європи або Америки та України, вивчити інноваційні ідеї

досвіду Європи з професійної підготовки майбутніх лікарів та окреслити нові напрями наукових досліджень в медичній галузі та зумовити необхідність пошуку ефективних шляхів удосконалення та забезпечення якісно нового рівня професійної підготовки лікарів в Україні.

Список використаних джерел:

1. *Стратегія сталого розвитку "Україна - 2020".* Вилучено 3
<http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/5/2015>

DOI 10.36074/24.01.2020.v2.07

**РІВНІ ФОРМУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-ТЕХНОЛОГІЧНОЇ
КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ЮРИСТІВ**

Тирон Володимир Октавянович

аспірант спеціальності «Освітні, педагогічні науки»

Харківський національний університет внутрішніх справ

УКРАЇНА

Аналіз ряду наукових робіт, програмних документів з розвитку системи освіти показує, що серед нормативних вимог до сучасної підготовки фахівців в закладах освіти найважливішим виступає сформованість компетенцій. При цьому в професійних компетенціях важлива роль належить володінню та застосуванню інформаційних, інформаційно-комунікативних технологій, розробці інформаційних систем. Отже, складовою професійної компетентності майбутніх юристів є інформаційно-технологічна компетентність.

У науково-педагогічній літературі розглядаються питання вдосконалення інформаційно-технологічної підготовки вчителів, менеджерів, економістів, інженерів (Т. Браже, В. Бондар, Н. Бордовська, М. Бурда, Н. Глинянюк, Т. Десятов, Ю. Дорошенко, О. Дубасенюк, В. Дьомін, Е. Зеєр, Є. Климов, Л. Лук'янова, О. Локшина, Л. Онищук, О. Пометун і ін.) [1].

Проблеми використання інформаційних технологій у підготовці та фаховій діяльності працівників у галузі правознавства висвітлюються у працях Х. Андріашина, В. Гавловського, О. Гаврилова, С. Гуде, В. Елькіна, В. Журавського, С. Казанцева, Р. Калюжного, В. Копилова, М. Польового, С. Ревіна, М. Рассолова, С. Симоновича, М. Швеця, М. Шермана, В. Цимбалюка, С. Чубукової та ін. [2].

Об'єкти професійної діяльності юриста багатогранні (підготовка юридичних документів (позовні заяви, аналітичні записки, доручення, претензії, довідки, договори тощо) за допомогою сучасних інформаційних технологій; здійснення документообігу, виходячи з можливостей розподіленого інформаційного ресурсу тощо), однак, на нашу думку, ще недостатньо розкриті проблеми формування інформаційної компетентності майбутніх юристів по відношенню до конкретних технологій.